

kotmaikhongphrachao.org

กฎหมายของพระเจ้า: ตอนที่ 1: แผนการใหญ่ของมารต่อต้านคนต่าง ชาติ

ความล้มเหลวของชาตानและแผนการใหม่

ไม่กี่ปีหลังจากที่พระเยซูเสด็จกลับไปหาพระบิดา ชาตานก็เริ่มวางแผนระยะยาวของเขาต่อบรรดาคนต่างชาติ ความพยายามของมันที่จะชักชวนให้พระเยซูเข้าร่วมด้วยได้ล้มเหลว (มัทธิว 4:8-9) และความหวังทั้งหมดของมันที่จะกักขังพระคริสต์ไว้ในอุโมงค์ก็พังทลายอย่างถาวรด้วยการฟื้นคืนพระชนม์ (กิจการ 2:24)

สิ่งที่เหลืออยู่สำหรับงูโบราณก็คือการทำในหมู่คนต่างชาติในสิ่งที่มันทำมาตลอดตั้งแต่สวนเอเดน: ชักจูงมนุษย์ไม่ให้เชื่อฟังกฎหมายของพระเจ้า (ปฐมกาล 3:4-5)

เป้าหมายสองประการของแผนการ

เพื่อให้แผนนี้สำเร็จ จำเป็นต้องทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้:

1. คนต่างชาติต้องถูกทำให้ห่างจากชาวยิวและความเชื่อของพวกเขาให้มากที่สุด — ความเชื่อที่มีมาตั้งแต่การสร้างมนุษย์ ความเชื่อของครอบครัวพระเยซู มิตรสหาย อัครทูต และสาวก ต้องถูกละทิ้ง
2. พวกเขาต้องมีเหตุผลทางเทววิทยาที่จะยอมรับว่า ความรอดที่มอบให้แก่พวกเขานั้นแตกต่างจากความเข้าใจเกี่ยวกับความรอดที่มีมาตั้งแต่ต้นกำเนิดของโลก แผนความรอดใหม่นี้จะต้องเปิดทางให้คนต่างชาติไม่ต้องเชื่อฟังกฎหมายของพระเจ้า

จากนั้นปีศาจก็ได้ตั้งใจให้ชายผู้มีความสามารถบางคนสร้างศาสนาใหม่สำหรับคนต่างชาติ โดยมีทั้ง ชื่อใหม่ ธรรมเนียมใหม่ และหลักคำสอนใหม่ และหลักคำสอนที่สำคัญที่สุดในศาสนาใหม่นี้ก็คือ การทำให้เชื่อว่าจุดประสงค์หนึ่งของพระเมสสิยาห์คือเพื่อ “ปลดปล่อย” คนต่างชาติจากพันธหน้าที่ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า

หลังจากพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ปีศาจได้ตั้งใจให้ผู้มีความสามารถวางแผนความรอดปลอม เพื่อให้คนต่างชาติหันเหออกจากสาระสำคัญของความเชื่อ และการเชื่อฟังที่พระเยซู พระเมสสิยาห์ของอิสราเอล ได้ทรงประกาศไว้

การแยกตัวออกจากอิสราเอล

ความทำลายของกฎหมายสำหรับคนต่างชาติ

ทุกขบวนการล้วนต้องการผู้ติดตามเพื่อความอยู่รอดและเติบโต กฎหมายของพระเจ้า ซึ่งก่อนหน้านี้ถูกถือปฏิบัติโดยชาวยิวเมสสิยาห์ เริ่มกลายเป็นความทำลายสำหรับกลุ่มคนต่างชาติที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วในคริสตจักรที่เพิ่งถือกำเนิดขึ้น

บทบัญญัติต่าง ๆ เช่น [การเข้าสุหนัต](#) การถือ [วันสะบาโต](#) และการละเว้นจากบาง [เนื้อสัตว์](#) เริ่มถูกมองว่าเป็นอุปสรรคต่อการเติบโตของขบวนการ ผู้นำจึงเริ่มยอมตามทีละน้อย ด้วยเหตุผลผิด ๆ ที่ว่า การเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ได้นำมาซึ่งการผ่อนคลายกฎหมายสำหรับผู้ที่ไม่ใช่ชาวยิว — แม้ว่าข้ออ้างเช่นนี้จะไม่มีพื้นฐานใด ๆ ใน [พันธสัญญาเดิม](#) หรือในถ้อยคำของพระเยซูที่บันทึกไว้ใน [พระกิตติคุณ](#) (อพยพ 12:49)

ปฏิกิริยาของชาวยิวต่อความเปลี่ยนแปลง

ในขณะเดียวกัน ชาวยิวเพียงไม่กี่คนที่ยังคงสนใจในขบวนการนี้ — ด้วยแรงดึงดูดจากหมายสำคัญ และการอัศจรรย์ที่พระเยซูทรงกระทำเพียงไม่กี่สัปดาห์ก่อนหน้านี้ — และด้วยการรับรองจากพยานที่ยังมีชีวิตอยู่ รวมถึงบางคนในหมู่ศัตรูดั้งเดิม — ก็รู้สึกไม่สบายใจอย่างเข้าใจได้ต่อการละทิ้งข้อบังคับในการถือรักษากฎหมายของพระเจ้าที่ประทานผ่านผู้เผยพระวจนะ

กฎหมายเหล่านี้คือกฎหมายเดียวกันที่พระเยซู อัครทูต และสาวกของพระองค์ได้ถือปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์

ผลลัพธ์ของการแยกตัวออก

สภาพการณ์นั้สการในปัจจุบัน

ผลที่ตามมา ซึ่งเราทุกคนเห็นอยู่ก็คือ มีผู้คนนับล้านมารวมตัวกันทุกสัปดาห์ในคริสตจักร โดยอ้างว่า นั้สการพระเจ้า ทั้งที่เพิกเฉยอย่างสิ้นเชิงต่อความจริงที่ว่า พระเจ้าองค์นี้ทรงแยกชนชาติหนึ่งไว้สำหรับพระองค์เองผ่านทางพันธสัญญา

พระสัญญาของพระเจ้าต่ออิสราเอล

พระเจ้าได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า พระองค์จะไม่ทรงละเมิดพันธสัญญานี้:

“ตั้งที่กฎของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวไม่เปลี่ยนแปลง ลูกหลานของอิสราเอลก็จะไม่ขาดจากการเป็นชนชาติของพระเจ้าเป็นนิตย์” (เยเรมีย์ 31:35-37)

พันธสัญญาของพระเจ้ากับอิสราเอล

ความรอดผ่านทางอิสราเอล

ไม่มีที่ใดในพันธสัญญาเดิมที่กล่าวว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกับอิสราเอลจะได้รับพระพรหรือความรอด:

“และพระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า: เจ้าจะเป็นพร เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะแช่งสาปผู้ที่แช่งเจ้า และในเจ้า ทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร” (ปฐมกาล 12:2-3)

แม้แต่พระเยซูเองก็ทรงยืนยันอย่างชัดเจนว่า ความรอดมาจากชาวยิว:

“เพราะความรอดมาจากชาวยิว” (ยอห์น 4:22)

คนต่างชาติและการเชื่อฟัง

คนต่างชาติที่ปรารถนาจะได้รับความรอดผ่านทางพระคริสต์ จะต้องปฏิบัติตามกฎเดียวกันที่พระบิดาได้ประทานแก่ชนชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้ เพื่อพระเกียรติและพระสิริของพระองค์ — กฎเดียวกันนี้ที่พระเยซูและเหล่าอัครทูตได้ถือรักษาไว้

พระบิดาทรงมองเห็นความเชื่อและความกล้าหาญของคนต่างชาติเช่นนั้น แม้จะเผชิญกับอุปสรรค พระองค์ก็ทรงหลังความรักลงบนเขา รวมเขาไว้กับอิสราเอล และทรงนำเขาไปหาพระบุตรเพื่อรับการอภัยและความรอด

นี่คือแผนแห่งความรอดที่มีเหตุผล เพราะเป็นความจริง

พระมหาบัญชา

การประกาศข่าวประเสริฐ

ตามที้นักประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้ หลังจากพระคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ อัครทูตและสาวกหลายคนได้เชื่อฟังพระมหาบัญชา และได้้นำข่าวประเสริฐที่พระเยซูทรงสอนไปยังชนชาติต่าง ๆ:

- โรมัสเดินทางไปยังอินเดีย
- บารนาบัสและเปาโลเดินทางไปยังมาซิโดเนีย กรีซ และโรม
- อันดรูว์เดินทางไปยังรัสเซียและสแกนดิเนเวีย
- มัทธีอัสเดินทางไปยังเอธิโอเปีย

ข่าวประเสริฐได้แพร่กระจายออกไปอย่างกว้างไกล

สารนั้นยังคงเหมือนเดิม

สารที่พวกเขาต้องประกาศคือสารเดียวกันที่พระเยซูทรงสอน และเน้นที่พระบิดา:

1. **เชื่อว่า**พระเยซูเสด็จมาจากพระบิดา
2. **เชื่อฟัง**กฎหมายของพระบิดา

พระเยซูได้ตรัสกับเหล่าธรรมทูตกลุ่มแรกอย่างชัดเจนว่า พวกเขาจะไม่อยู่ตามลำพังในภารกิจประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกถึงสิ่งที่พระคริสต์ทรงสอนขณะอยู่ร่วมกับพวกเขา:

“แต่ผู้ช่วย คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรา พระองค์จะสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะเตือนให้พวกท่านระลึกถึงสิ่งทั้งหมดที่เราได้กล่าวไว้กับพวกท่าน” (ยอห์น 14:26)

คำสั่งคือให้พวกเขาสอนต่อไปตามสิ่งที่ได้รับจากพระอาจารย์

ความรอดและการเชื่อฟัง

สารแห่งความรอดเพียงหนึ่งเดียว

ไม่มีที่ใดในพระกิตติคุณที่พระเยซูตรัสหรือแนะนำให้เหล่าธรรมทูตประกาศสารแห่งความรอดที่แตกต่างออกไปสำหรับคนต่างชาติ

หลักคำสอนเท็จเรื่องความรอดโดยไม่ต้องเชื่อฟัง

แนวคิดที่ว่าคนต่างชาติสามารถได้รับความรอดโดยไม่ต้องเชื่อฟังบทบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์และ
นิรันดร์ของพระบิดา ไม่ปรากฏอยู่ในคำสอนของพระเยซูเลย

แนวคิดเรื่องความรอดโดยไม่ต้องเชื่อฟังกฎหมาย ไม่ได้รับการสนับสนุนจากถ้อยคำของพระเยซู และ
ด้วยเหตุนี้ จึงถือเป็นคำสอนเท็จ ไม่ว่าจะเก่าแก่หรือได้รับความนิยมเพียงใดก็ตาม